

РЕШЕНИЕ

№ 16626

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8775** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 и сл. от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 284 – чл. 285 вр. чл. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Образувано е по искова молба на В. Н. Д., ЕГН [ЕГН], изтърпявал наказание Лишаване от свобода в Затворническо общежитие от закрит тип „К.“ при Затвора – С., депозирана чрез пълномощника му – адв. И. Ю., САК, с която е предявен иск с правно основание чл. 284, ал. 1 във вр. чл. 3 от ЗИНЗС срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието (ГДИН - МП) за обезщетение, на причинени му в периода 10.09.2018 г. – 10.09.2023 г. неимуществени вреди в размер от 50 000 (петдесет хиляди) лева, причинени от незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответника, изразяващи се в поставяне на ищеца в изключително тежки и нечовешки условия на живот в помещенията, в които е бил настаняван, а именно:

- неспазване на изискванията за минимална площ, съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС,
- неосигурен постоянен достъп до течаща вода, в нарушение на чл. 20, ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ППЗИНЗС),
- отопление на дърва и въглища през есенно-зимния период, за което не са осигурявани достатъчни количества за огрев,
- липса на достатъчно количество дневна светлина, а и на прозорци за проветряване в нарушение на изискванията на съответните стандарти за обществени сгради (чл. 20, ал. 2 от ППЗИНЗС);
- недобро осветление,
- неефективни действия за обезпаразитяване от хлебарки и дървеници,

- овехтели и изключително замърсени легла, крайно неудобни за сън,
- значително увредена дограма, неосигуряваща основната си функция – предпазване на помещението от влага и вятър, което препятства поддържане на нормална температура в зимните месеци,
- неосигуряване на достатъчно количество, а и на качествена храна,
- липса на обособено специално помещение – столова, в която да се консумира храната,
- невъзможност да се ползва общата пералня за пране на лични дрехи, а само за постелъчно бельо.

В исковата молба се твърди, че тези условия ежедневно са създавали на ищеца неописуем дискомфорт и отговарят на критериите за нечовешки и унизителни условия, по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС. Сочи се, че неосигуряването на нормативно установените минимални условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, представлява незаконосъобразно бездействие на администрацията, на която е възложено ръководството и контрола в местата за лишаване от свобода. Затова и причинените неимуществени вреди на ищеца в процесния период – физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накърняване на човешкото достойнство и постоянно изпитван стрес и притеснения, значителни нарушения на съня, сериозни негативни преживявания, депресия, състояние на безнадеждност и отчаяние, загуба на апетит, нарушение на съня, раздразнителност и изнервеност, притеснения и страх от възможно сериозно увреждане на здравето, срам от начина, по който живее.. Заявена е и претенция за присъждане на законни лихви върху обезщетението за вреди.

В съдебното заседание ищецът лично, както и процесуалният му представител – адв. Ю. поддържат предявените иски претенции и фактическите обстоятелства, с които са обосновани в исковата молба. Считат, че съдът следва да ги уважи изцяло като доказани по основание и размер. Претендират възстановяване на направените по делото разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК.

Въз основа на представената информация от ответната страна относно част от исковия период – от 21.08.2021 г. – 16.09.2022 г., през който ищецът е бил преместен в З. «К.» с писмена молба е направено уточнение, че условията, при които е бил настанен ищецът са били идентични, поради което претендираното обезщетение за исковия период 10.09.2018 г. – 10.09.2023 г. включва и периодът в З. «К.».

В писмения отговор на исковата молба, депозиран от процесуалния представител на ответника исковите претенции се оспорват по основание и размер. Застъпено е становище за липса на фактическа обосновааност на твърдяното нарушение на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС и ясна конкретизация на основанието, на което се претендират вредите – съответното действие и/или бездействие, а и на интензитета, с който се твърди да са били увредени права на ищеца. От съда се иска да отхвърли исковите претенции като неоснователни и недоказани и да присъди на ответната страна юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

В проведените съдебни заседания процесуалните представители на ответната страна ангажираха писмени доказателства в подкрепа на становището за липса на основание за присъждане на претендираното обезщетение за вреди, поради недоказано нарушение на изискванията на чл. 3 ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС. Поддържа се искането за отхвърляне на исковите претенции и присъждане на разноски за процесуално представителство – юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че исковите претенции са доказани по основание. Счита, че претендираният размер на обезщетението е завишен и недоказан, поради което следва да бъде определен по справедливост от съда.

Административен съд – София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в

съвкупност събраните по делото доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Ищецът В. Н. Д. е постъпил в Затвора С. на 15.02.2011 г. Преведен е в ЗОЗТ „К.“ на 06.10.2011 г. при Затвора – С., като в периода 10.09.2018 г. – 13.08.2021 г. в рамките на 2 години и 11 месеца е бил разпределен в 4 група. Прекатегоризиран е в открит тип със заповед № 49 от 23.07.2021 г. и на 21.08.2021 г. е преведен в З. «К.» при Затвора С.. Преместен е отново в ЗОЗТ «К.», на основание чл. 64а, ал. 4 от ЗИНЗС със заповед на началника на затвора С., на 16.09.2022г. поради наложени дисциплинарни наказания. Настанен е в 9-та група. На 29.08.2023 г. е преразпределен в 3-та група.

В представената Докладна записка рег. 8860 от 11.10.2023 г., изготвена от инспектор СДВР в ЗОЗТ «К.» се съдържат данни за лицата, които са били настанени в едно и също помещение с ищеца, като е конкретизирано № на спалното помещение, броя на настанените лица, площта и капацитета. Уточнено е, че лишените от свобода в ЗОЗТ «К.» получават храна в готов вид, която се приготвя в затворническата кухня, въз основа на утвърдено седмично меню по утвърдени таблици от министъра на здравеопазването, министъра на правосъдието и министъра на финансите относно химическия и калориен състав на храната. На територията на ЗОЗТ «К.» няма обособено помещение /столова/ за групово изхранване на лишените от свобода и затова храната се раздава на всеки лишен от свобода в присъствие на служител от надзорно охранителния състав и представител на органите на самоуправление на лишените от свобода. Задължително се проверява качеството и количеството на храната за всяко хранене от дежурен главен надзирател и лекар, завеждащ медицинската служба.

Изрично е посочено, че за периода, в който ищецът В. Д. е изтърпявал наказание в ЗОЗТ «К.» не е имал оплаквания от качеството и количеството на предлаганата храна.

В представена Докладна записка от домакина на ЗОЗТ «К.» е посочено, че ищецът е бил настанен в 3 и 4 спално помещения на 4 група в периода 10.09.2018 г. – 21.08.2021 г. в Корпуса на общежитието. Посочена е площта на всяко от тези помещения – 36,774 кв. м. – 3-то спално с мокро помещение с площ 4,704 кв. м. и 25,956 кв. м. – 4-то спално и мокро помещение с площ 4,706 кв. м. Уточнено е, че през 2016 г. в сградата на Корпуса на общежитието е направена външна изолация и е сменена дограмата с ПВЦ. Отоплението е осигурявано от локално парно.

След превеждане на ищеца отново в ЗОЗТ «К.» в периода 06.07.2022 г. до 10.09.2023 г. е настанен в 9 група, която ползва помещения в старата част на общежитието. В. Д. е бил в 3 и 4 спално помещение. Площта на 3-то спално е 41,693 кв. м. и мокро помещение 10,675 кв. м., а на 4-то спално помещение – 38, 481 кв. м. и мокро помещение 10,517 кв. м. Отразено е, че сградата е със сменена дограма през 2016 г. и външна изолация. Отоплението е на твърдо гориво с печки на дърва и въглища. На ищеца са били предоставени за ползване в помещенията, в които е настаняван в ЗОЗТ «К.» - желязно легло тип «вишка», метален шкаф за съхранение на личния багаж и маса за хранене в помещението.

Посочено е, че до средата на 2020 г. студената вода е подавана по график, а след извършени ремонтни дейности е осигурена постоянно течаща студена вода за времето от 06,00 ч. до 24,00 ч. В периода 24,00 ч. до 06,00 ч. водата се спира, за да се напълни ползван резервоар. Топлата вода е осигурена по график, като от приложения е видно, че всяка група има достъп до топла вода в рамките на 2 часа дневно.

Уточнено е, че за периода м. септември 2018 г. до м. септември 2023 г. са извършени 34 пъти ДДД обработки на спални помещения от наети фирми «ДДД-1» и «Фаворит», както и от квалифициран служител на Затвора С.. Към докладната записка са представени заверени копия на Протоколи за извършени услуги от фирма «Фаворит» и «Кильри», и Докладна записка от снабдител, доставчик

в затвора С. за проведено на 15.09.2023 г. обезпаразитяване с препарат «А.».

Представена е и Докладна записка от лекар – ординатор при ЗОЗТ «К.» (л. 82), в която е посочено, че за исковия период ищецът е бил на преглед по повод обрив от ухапване от насекоми единствено на 19.01.2023 г. Посочено е, че при други посещения е бил с други оплаквания.

В представена информация с писмо рег. № 12356 от 29.12.2024 г. е посочено, че в периода от 13.08.2021 г. до 06.07.2022 г. ищецът В. Д. е бил Затворническо общежитие от открит тип „К.“ към Затвора С.. Първоначално е бил настанен в приемно спално помещение 4, заедно с още трима лишени от свобода, а от 17.08.2021 г. е настанен в блок 1, ет. 2, спално помещение № 10 с още един лишен от свобода. Посочени са лицата, които са настанявани в помещението заедно с ищеца.

Посочено е, че всички спални помещения в Общежитието са с еднаква жилищна площ от 17 кв. м., към която е включена и площ от 1,5 кв. м. коридор и 3 кв. м. санитарен възел. Максималният капацитет на помещенията е от четирима лишени от свобода, който съответства на броя на леглата, столовете и шкафчетата за съхраняване на лични вещи. Размерите на прозорците във всяко помещение са 300 см. x 140 см. с отварящо се крило за проветряване. Изрично е отбелязано, че всяко спално помещение има отделно обособен санитарен възел с постоянен достъп до течаща вода, както и че на всеки етаж в жилищните блокове е оборудвано по едно помещение за баня с душ и ел. бойлер, достъпът до което е свободен ежедневно за лишените от свобода за времето от 06,30 ч. до 23,00 ч. По отношение на дограмата се сочи, че започнат поетапен процес на подмяна на старата с нова ПВЦ дограма, като към момента на изготвяне на доклада се сочи, че е подменена почти изцяло в помещенията на първи блок, след което предстои подмяната и в помещенията от втори блок. Отоплението в сградите се осигурява от локална парна централа, ползваща дизелово гориво. За дезинфекцията, дезинсекцията и дератизацията е отразено, че се извършват по график, изготвен от наетата от ГДИН фирма. Посочено е, че ищецът не е посещавал медицинския център към общежитието. Приложени са Протоколи, удостоверяващи извършените услуги по дезинфекция, дератизация и дезинсекция.

Към исковата молба е представен Доклад на Националния превантивен механизъм, удостоверяващ резултатите от извършени проверки в периода 11.07. – 19.07.2019 г. в изпълнение на заповед на О. на РБългария включително и в затворническите общежития при Затвора – С., в които е изтърпявал наказание ищецът В. Д.. Представена е и информация от Столична регионална здравна инспекция, в която е посочено, че в исковия период в ЗОЗТ «К.» са извършени две проверки – на 16.05.2019 г. и на 21.12.2020 г. по подадени жалби за влошено качество на питейната вода, и за наличие на хлебарки и дървеници. Не са установени отклонения при взетите проби от питейната вода, а по отношение на оплакванията от инсекти е посочено, че са дадени препоръки за извънредни ДДД обработки и осигуряване на дезинфектанти за повърхности.

Описаните фактически обстоятелства, установени при анализа на информацията в представените писмени доказателства се потвърждават и от показанията на разпитаните свидетели И. И., Н. Р. и И. Т. и дават възможност на съда да направи следните правни изводи:

Ищецът е активно легитимиран да претендира обезщетение по реда на чл. 285, ал. 1 във вр. чл. 284, ал. 1 във вр. чл. 3 от ЗИНЗС, поради което исковата претенция е допустима. Предявена е срещу надлежен ответник – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическо лице на бюджетна издръжка, съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от ЗИНЗС. Администрацията на затворническите общежития към затвора С., от чиито незаконосъобразни действия и бездействия се твърди да са причинени неимуществените вреди на ищеца, е част от административната структура на ответника (чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС).

Не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 б. „в“ от ЗЗД погасителни

давностни срокове. Според задължителното тълкуване, дадено с т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005 г. по тълкувателно дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни действия и/или бездействия на административен орган започва да тече от преустановяването им. Приведено към конкретиката на настоящия казус това е денят, следващ крайната дата на исковия период – 11.09.2023 г.

Разгледана по същество исковата претенция е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Предвиденото в разпоредбата на чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС компенсаторно средство за защита на лишени от свобода за причинени вреди от специализирани органи, отговарящи за изпълнение на наказанието, е приложимо за установени нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС. Транспонираната в националното законодателство абсолютна забрана, въведена с чл. 3 от КЗПЧОС - за изтезания, или нечовешко, или унижително отношение, или наказание, включва и поставянето в неблагоприятни условия при изтърпяване на наказание лишаване от свобода. В решенията на ЕСПЧ непротиворечиво се приема, че условията на задържането или отношението към лицата, настанени в места за лишаване от свобода, може да представлява не само унижително, но и нечовешко отношение или дори и двете, в зависимост от интензитета на страданието и/или унижението, изпитано от задържаното лице. Изброените в нормата на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС неблагоприятни условия - „липса на достатъчна жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство, или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност“ не лимитират възможните нарушения и позволяват да се претендират вреди и от други действия и/или бездействия на органите по изпълнение на наказанията.

Според настоящия съдебен състав, ангажираните писмени и гласни доказателства, установяват кумулативното наличие на изискуемите материално - правни предпоставки и по предявения иск с правно основание чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

- 1) нарушение на забраната по чл. 3 от ЗИНЗС – бездействие на специализирани органи по изпълнение на наказанията,
- 2) настъпили неимуществени вреди в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението по чл. 3 от ЗИНЗС
- 3) пряка и непосредствена причинна връзка между установеното нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат, чието обезщетение се претендира.

Фактическите основания на предявената с исковата молба претенция са свързани с неблагоприятните условия, при които е бил принуден да живее ищецът в процесния период на изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“- от 10.09.2018 г. до 10.09.2023 г.

- неосигурен достъп до постоянно течаща вода в нарушение на изискванията на чл. 20, ал. 3 от ППЗИНЗС в ЗОЗТ «К.»

- непредприемане на ефективни действия по обезпаразитяване от хлебарки и дървеници в ЗОЗТ «К.» и в З. «К.»

- неспазване на изискванията за минимална площ, съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС в ЗОЗТ „К.“.

В корелативна връзка със законовата забрана по чл. 3 от ЗИНЗС е позитивното задължение на държавните органи, ангажирани с изпълнението на наказанията да осигурят на всички осъдени лица условия за изтърпяване на наложените наказания, съобразени със здравословното и физическото им състояние, зачитащи човешкото им достойнство. Изпълнението на това задължение изключва възможността за използване на методи и средства, които могат да причинят страдания и трудности, които надвишават неизбежното ниво, присъщо на задържането. В

относимата съдебна практика на ЕСПЧ по приложението на чл. 3 от КЗПЧОС е прието, че за оценката на условията на задържане от особена важност е кумулативното влияние на всеки отделен елемент и продължителността на въздействието върху изтърпяващия наказанието. В конкретния казус продължителността е в границите на исковия период 10.09.2018 г. – 10.09.2023 г.

Безспорно е установено, че в процесния период 31.03.2021 г. – 26.09.2022г. ищецът е бил настаняван в спални помещения при неблагоприятни условия, съжителствал е с хлебарки и дървеници, при липса на постоянно течаща вода и ползване по график в определени часове на деня на топла вода в ЗОЗТ «К.». Не е спорен и фактът, че предприетите от ответника действия по дезинфекция и дезинсекция са били неефективни и не са постигнали желаните ефект – значително ограничаване на инсекти в помещенията, в които е настаняван ищецът. Несъмнено неудобствата, създадени от допълнителните усилия, които е следвало да полага, за да се предпазва от неблагоприятното въздействие на хлебарки и дървеници, са се отразили на възможностите за спокоен сън. Поддържането на приемливо ниво на хигиена е било сериозно затруднено при ограниченията, въведени в съответствие с обективните условия, при които се осигурява водоснабдяването в сградите на ЗОЗТ „К.“. Несъответствието на изискванията на чл. 43, ал. 2, ал. 4 от ЗИНЗС битови условия, при които е изтърпявал в процесния период наказанието си ищецът нормативно са приети, че са от естество да причинят емоционален стрес, безпокойство, негативни емоции, физически и психически дискомфорт и да създадат чувство за унижение и безпомощност.

Ответникът не оспорва, че в ЗОЗТ „К.“ има режим на топлата и студената вода поради обективни затруднения с водоподаването към сградите на общежитието. Според представения график за ползване на топлата вода тя е достъпна за лишените от свобода за период от общо пет часа на денонощие разпределени за времето от 06:00 ч. до 07:00 ч., 14:00ч. – 16:00 ч. и 19:00ч. – 21:00 ч., което е твърде недостатъчно, за да могат да се изкъпят всички лишени от свобода от съответната група.

Според настоящия съдебен състав обаче недоказани остават твърденията в исковата молба за липса на достатъчно осветление и възможност за проветрение, с оглед данните за налични прозорци в помещението, които макар и отваряеми на 50 % осигуряват целогодишно дневна светлина и приток на свеж въздух.

Представените от ответника писмени доказателства за извършена дезинфекция и дезинсекция на територията на ЗОЗТ „К.“ и З. „К.“ не оборват твърденията на ищеца за наличие на хлебарки и дървеници. Проблем, който продължава да стои на дневен ред, въпреки предприетите действия от администрацията, констатиран и при проверката извършена въз основа на заповедта на О. от Националния превантивен механизъм. Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства дава основание на съда да приеме, че ищецът е бил принуден да съжителства в спалните помещения, в които е настаняван с паразитни инсекти. Това допълнително е влошавало условията, при които е изтърпявал наложеното му наказание, с оглед и на данните, че се е наложило да потърси и компетентна медицинска помощ.

Отговорността на държавата за вреди по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС е обективна и затова ищецът е освободен от тежестта да доказва виновно поведение на конкретно длъжностно лице. „Нечовешкото“ или „унижаващо“ отношение предполага страдание или незачитане на човешкото достойнство, които надвишават неизбежният елемент на страдание при изпълнение на наказанието. Установеното бездействие на затворническата администрация да настани ищеца в помещение, съответно на изискванията на чл. 43, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗИНЗС е нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Поставянето на ищеца в неблагоприятни и за здравословното му състояние условия

представлява третиране, способно да породи емоционално и морално страдание, стрес и безпокойство.

Нарушението на забраната по чл. 3 от ЗИНЗС има за пряка последица - настъпване на вреди от неимуществен характер, които нормативно са определени като уронващи човешкото достойнство, пораждащи допълнително чувство на безпомощност и малоценност. Събраните по искане на ответника гласни и писмени доказателства не оборват законовата презумпция по чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС, която изключва необходимостта от доказване на причинната връзка между нарушението и настъпилите вреди.

Обезщетението, което се претендира има за цел да компенсира със съответния паричен еквивалент понеслия неблагоприятните последици от допуснатото нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Размерът на обезщетението се определя по справедливост, съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД като при определянето му съдът е длъжен да отчете както степента на засягане на защитените от закона права и законни интереси, така и характера, интензитета и продължителността на засягане. В този аспект, относима към конкретиката на настоящия казус е практиката на ЕСПЧ по дела, включително и срещу България. В пилотното решение от 27.01.2015 г. по делото „Н. и други срещу България“ ЕСПЧ е приел, че паричната компенсация като форма на обезщетение за претърпени неимуществени вреди не трябва да бъде в нера разумен размер в сравнение с присъжданията за справедливо обезщетение, определени от ЕСПЧ, по силата на чл. 41 от Конвенцията в подобни случаи. Отчитайки продължителността на периода, в който ищецът е бил подложен на неблагоприятното влияние на средата, в която е изтърпявал наказанието лишаване от свобода, в съответствие с изискванията на чл. 51, ал.1, изр. първо и чл. 52 от ЗЗД, съдът счита, че следва да уважи исковата претенция в размер на 6 000 лева за целия исков период, ведно със законната лихва от предявяване на иска – 13.09.2023 г. до окончателното изплащане на обезщетението. За разликата до предявения размер от 50 000 лева искът като недоказан следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да възстанови на ищеца сумата от 10 лева – внесена държавна такса, а на основание чл. 38, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата във вр. чл. 8, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да заплати и адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца в размер на 900 лева, съобразно уважената част на исковата претенция.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – [населено място], [улица] да заплати на В. Н. Д., ЕГН [ЕГН], **сумата от 6 000 (шест хиляди) лева** – обезщетение за причинени неимуществени вреди, произтичащи от неблагоприятни битови условия, при които е бил настанен в ЗОЗТ „К.“ и З. „К.“ при Затвора С. в периода 10.09.2018 г. – 10.09.2023, ведно със законната лихва, считано от 13.09.2023 г. до окончателното изплащане на обезщетението, както и направените разноски в размер на 10 лева за държавна такса.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от В. Н. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за разликата до пълния предявен размер от 50 000 лева.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – [населено място], [улица] **да заплати** на адвокат И. В. Ю., САК от [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 12, на основание чл. 286, ал. 2, предл. второ от ЗИНЗС във вр. чл. 38, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 2 от Закона за

адвокатурата **сумата от 900 (деветстотин) лева** – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд – София – град в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: